NORAKSTS
Lieta Nr.142073010
1-0148-12/14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 7.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Hāzenfuse,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts darba inspekcijas pārstāvim *J.Ā.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc SIA *„/Nosaukums/"* (reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*) pieteikuma par Valsts darba inspekcijas 2010.gada 19.jūnija lēmuma Nr.04/48-01-03/907 atcelšanu (lēmums Nr.13L-483-2010-002 par administratīvā soda uzlikšanu).

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 8.janvārī pulksten 23.00, veicot pārbaudi naktsklubā *„/Nosaukums/" /adrese/* (turpmāk – naktsklubs) Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas (turpmāk – RRVDI) amatpersonas konstatēja, ka naktskluba telpās nodarbinātas divas personas – *A.G.* (personas kods */personas kods/*) un *A.Š.* (personas kods */personas kods/*) –, kuras bija darba apģērbā un veica apsarga darba pienākumus. Pārbaudes laikā konstatēts, ka ar minētajām personām SIA *„/Nosaukums/"* rakstveida darba līgumus nav noslēgusi.

Par minēto pārkāpumu RRVDI inspektore 2010.gada 13.janvārī SIA *„/Nosaukums/"* noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.009730 (*lietas 25. – 26.lapa*), kurā norādīts, ka tādējādi SIA *„/Nosaukums/"* (turpmāk arī – pieteicēja) ir pārkāpusi Darba likuma 40.panta pirmo daļu.

Ar RRVDI 2010.gada 28.janvāra lēmumu Nr.13L-483-2010-002 (*lietas 23. – 24.lapa*) pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta otro daļu un pieteicējai piemērots naudas sods Ls 750 apmērā.

Ar Valsts darba inspekcijas (turpmāk – VDI vai atbildētāja) 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.04/48-01-03/907 (turpmāk – Lēmums) (*lietas 16. – 20.lapa*) atstāts negrozīts RRVDI 2010.gada 28.janvāra lēmums Nr.13L-483-2010-002.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Pārbaudes laikā *A.G.* un *A.Š.* sniedza ziņas, ka no 2010.gada 8.janvāra bez rakstveidā noslēgtiem darba līgumiem tiek nodarbināti apsargu amatos nakts maiņā.

[1.2] Pieteicējas pārkāpumu pierāda 2010.gada 8.janvāra akts (*lietas 27. – 28.lapa*) par konstatētajiem faktiem un SIA *„/Nosaukums/"* apsardzes priekšnieka paskaidrojums (*lietas 29.lapa*), kurā *I.V.* norāda, ka *A.Š.* un *A.Č.* tika pieņemti uz stažēšanos divu dienu garumā. Ja minētie darbinieki būtu piemēroti, tad ar viņiem tiktu noslēgti rakstveida līgumi.

Lēmumā konstatēts, ka saskaņā ar 2009.gada 8.janvāra darba līgumu Nr.158 *I.V.* pienākums ir apmācīt apsargus, iepazīstināt apsargus ar veicamajiem pienākumiem un darba kārtību, organizācijas kultūru, kontrolēt darba pienākumu izpildi, dot norādījumus, sadalīt pienākumus, risināt konfliktus, pielaist pie darba pienākumu izpildes tikai tos darbiniekus,

kuri ir instruēti darba un ugunsdrošībā. Saskaņā ar darba līgumu *I.V.* nav pienākuma pārbaudīt, vai ar darbiniekiem noslēgti rakstveida darba līgumi.

Līdz ar to uzskatāms, ka *A.G.* un *A.Š.* nodarbināja SIA *„/Nosaukums/”*, tādējādi par iepriekš minēto personu darba devēju ir uzskatāma pieteicēja, nevis fiziska persona *I.V.*

Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta datiem konstatējams, ka 2010.gada 28.janvāra lēmumā Nr.13L-483-2010-002 konstatētā persona *A.G.* pēc norādītā personas koda atbilst *A.Č.*, savukārt *A.Š.* pēc personas koda atbilst *A.Š.* Tādējādi Lēmumā labota acīmredzama pārrakstīšanās kļūda, *A.G.* vietā norādot *A.Č.* un *A.Š.* vietā norādot *A.Š.*

[1.3] Darba līgumi Darba likuma 39.panta izpratnē starp *A.Č.*, *A.Š.* un SIA *„/Nosaukums/”* uzskatāmi par noslēgtiem, neievērojot Darba likuma 40.panta pirmās daļas prasību, kas paredz, ka darba līgums slēdzams rakstveidā.

[1.4] Administratīvais sods SIA *„/Nosaukums/”* uzlikts, ievērojot tiesiskuma, tiesiskās paļāvības un patvaļas aizlieguma principus, lai sasniegtu LAPK 1.pantā, 8.panta pirmajā daļā un 22.pantā nostiprinātos mērķus.

Pieteicējas izdarītais pārkāpums atzīstams par būtisku, jo skar darbinieku intereses, kuru aizsardzība vienmēr ir īpaši aktuāla. Turklāt piemērotais sods ir likumdevēja noteiktais minimālais naudas soda apmērs.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, SIA *„/Nosaukums/”* iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, pamatojot to ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Pieteikumā norādīts, ka *I.V.* darbojās kā fiziska persona un viņa darbība nebija saistīta ar SIA *„/Nosaukums/”* (*I.V.* nebija SIA *„/Nosaukums/”* pilnvarojuma par *A.Č.* un *A.Š.* aicināšanu uz pārrunām). Tādējādi SIA *„/Nosaukums/”* neizdarīja pārkāpumu, konkrētajā gadījumā par vainīgo personu būtu atzīstams tieši *I.V.*

[3] 2010.gada 30.augustā tiesā saņemtajā atbildētājas rakstveida paskaidrojumā VDI pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu, atsaucoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdi nav ieradies. Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pieteicējai par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots pienācīgā kārtā. Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 214.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu pieteikumu izskatīt bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes.

[5] Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot lietas materiālus un noklausoties atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Darba likuma 40.panta pirmā daļa noteic, ka darba līgums slēdzams rakstveidā pirms darba uzsākšanas.

Atbildība par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā ir paredzēta LAPK 41.panta otrajā daļā. Saskaņā ar minēto tiesību normu par šo pārkāpumu darba devējam – juridiskajām personām uzliek naudas sodu no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem. Tātad, lai darba devēju sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 41.panta otrās daļas, jākonstatē, ka tas nodarbinājis darbiniekus bez rakstveidā noslēgta darba līguma.

No lietas materiāliem izriet, ka 2010.gada 28.janvārī pieteicējai piederošā naktskluba telpās bez rakstveida līgumiem tikušas nodarbinātas divas personas – *A.G.* un *A.Š.*, kuras bija darba apģērbā un veica apsarga darba pienākumus. VDI secinājusi, ka tādējādi pieteicēja ir pārkāpusi Darba likuma 40.panta pirmās daļas prasības un izdarījusi pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 41.panta otrajā daļā, un sodījusi pieteicēju ar naudas sodu Ls 750 apmērā.

Pieteicēja iebilst pret viņai piemēroto sodu un uzskata, ka nav administratīvā pārkāpuma subjekts. Proti, pieteicēja norāda, ka minēto apsargu darbība nekādā veidā nebija saistīta ar pieteicējas darbību, ka pie atbildības ir saucama privātpersona *I.V.*

Tādējādi lietā noskaidrojams, vai pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības, kādi pierādījumi pierāda pieteicējas vainu.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Pamatojoties uz minēto, konkrētajā lietā kā pierādījumi var tikt vērtēti administratīvā pārkāpuma protokols AM Nr.009730 (*lietas 25. – 26.lapa*), akts par konstatētajiem faktiem *(lietas 27.lapa), I.V.* paskaidrojums *(lietas 29.lapa).*

[9] 2010.gada 8.janvārī tika noformēts akts par konstatētajiem faktiem, veicot nelegālās nodarbinātības apsekojumu. Minētajā aktā ir *A.G.* un *A.Š.* paraksti, kas apliecina, ka minētās personas strādā naktsklubā no 2010.gada 8.janvāra bez rakstveidā noslēgta darba līguma *(lietas 27.lapa).* Tādējādi nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka no *A.G.* un *A.Š.* nav paņemti paskaidrojumi par viņu darba attiecībām ar pieteicēju.

[10] VDI amatpersonas konstatējušas, ka *A.G.* un *A.Š.* naktsklubā atradās darba formā un veica apsarga pienākumus, pārbaudes brīdī minētās personas uzraudzīja notiekošo naktskluba telpās. Tādējādi nav šaubu, ka *A.G.* un *A.Š.* veikuši darba pienākumus pieteicējai piederošajā naktsklubā un pieteicējas interesēs. Minēto faktu pierāda arī Lēmumā atreferētais SIA *„/Nosaukums/"* apsardzes priekšnieka *I.V.* paskaidrojums, ka *A.G.* un *A.Š.* tika pieņemti uz stažēšanos divu dienu garumā.

[11] Lai gan pieteicēja norāda, ka par *A.G.* un *A.Š.* nodarbināšanu bez rakstveidā noslēgta līguma ir atbildīgs *I.V.*, tiesa šo argumentu atzīst par nepamatotu.

Proti, saskaņā ar 2009.gada 8.janvāra darba līgumu Nr.158 *I.V.* pienākums ir apmācīt apsargus *(lietas 33.lapa).* No minētā izriet, ka *I.V.*, apmācot minētās personas, ir rīkojies SIA *„/Nosaukums/"* uzdevumā sava amata pienākumu ietvaros. Tādējādi *I.V.* rīcība ir tieši saistīta ar pieteicējas darbību un nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka *I.V.* darbojies kā fiziska persona un viņa darbībai nav nekādas saistības ar pieteicēju.

Pamatojoties uz šī sprieduma [9] – [11] punktos konstatēto, ir pierādīts, ka SIA *„/Nosaukums/"* 2010.gada 8.janvārī bez rakstveidā noslēgtiem darba līgumiem nodarbināja *A.G.* un *A.Š.*, tādējādi izdarot pārkāpumu, par kuru administratīvā atbildība paredzēta LAPK 41.panta otrajā daļā.

[12] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 41.panta otrās daļas sankcija paredz piemērot naudas sodu juridiskajām personām no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem. Tātad, ja pārkāpums ir izdarīts, tad 750 latu naudas sods ir minimums par konkrēto pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam ir uzlikts naudas sods Ls 750 apmērā, kas ir minimums par izdarīto pārkāpumu. Tādējādi lietderības apsvērumu izdarīšana nav nepieciešama, uzliktais sods ir pamatots un atbilst izdarītā pārkāpuma smagumam.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

1. ***noraidīt*** SIA *„/Nosaukums/”* pieteikumu.
2. ***Atstāt negrozītu*** Valsts darba inspekcijas 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.04/48-01-03/907.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) L.Hāzenfuse

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ L.Hāzenfuse

Rīgā 2012.gada 7.jūnijā